הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים · ספר שופטים

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות עדות

רבי אפרים נבון

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות עדות

רבי אפרים נבון

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-מהגאון-בעל-מחנה-אפרים-על-משנה-תורה-הלכות-עדות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ג 4
הלכה ד 4
הלכה ה 4
פרק ד 4
הלכה ז 4
פרק י 4
הלכה ג 4
הלכה ה 4
פרק יא 5
הלכה ז 5
פרק יב 5
הלכה ד 5
פרק טו 5
הלכה א 5

פרק ג

הלכה ד

דין תורה. מרן כ"מ אך ק"ל אלמא דמדאורייתא עדים החתומים. נ"ב היינו בשלא קרא עליו ערעור וכן כתב רבינו בהלכות גירושין, ולפי זה מה שאמרו בגמרא כיון דקיום שטרות דרבנן ה"פ כיון דמאי דמהני הקיום הוי מדרבנן והשתא אתי שפיר ההיא דנאמנים העדים לומר אנוסים היינו כל שאין כת"י יוצא ממקום אחר כיון דיש בו מערער ולפי פירש"י ה"ט כיון דחכמים הצריכו קיום:

הלכה ה

ומ"ש וכן אינו יכול להוסיף וכו'. בכ"מ, וכיון שאין דברים אחרונים סותרים לראשונים. נ"ב צ"ע ל"ל להאי דלו יהא סותר לגמרי מצו הדרי בהו כיון דעל פיהם מתקיים ותוך כדי דיבור כדיבור דמי. ואיברא דרש"י כ"כ אבל לדעת רש"י יש ליישב דאיצטריך לזה משום דאי לאו הכי לא אתי ע"פ ופרע ליה לשטרא אבל רבינו דסבירא ליה דאפילו בע"פ לא מהימני:

פרק ד

הלכה ז

אבל אם העידה וכו' בצד ימין. נ"ב ע' בהלכות אישות פ"ד מה שנסתפק הכ"מ אם צריכות שיהיו במקום אחד:

מרן כ"מ ודין זה דשתי שערות ולענין גיטין. נ"ב עיין בהלכות אישות דאפילו אחת נאמנות:

פרק י

הלכה ג

וכיוצא בו ה"ה פסול מדבריהם. נ"ב עיין הרב מהרי"ט באה"ע סי' מ"ג:

הלכה ה

אריס כו'. מרן כ"מ ואפשר דה"ט שכל שלא וכו' מורה ואמר כיון שאנו וכו'. נ"ב אינו נראה כן מדברי רבינו:

פרק יא

הלכה ז

אבל החשוד על דבר אינו נאמן על שלו כו'. נ"ב נ"ל מההיא דסנהדרין החשוד על העריות נאמן בעדות אשה לעיולה אבל לא לאפוקה. וע' במ"ש ה"ה בהלכות גירושין פרק ו' דין ז':

פרק יב

הלכה ד

כל מי כו'. מרן כ"מ כתב הטור וכו' ומשמע דכשהחזיר וכו' וצריכים תשובה. נ"ב עיין בהלכות תשובה בדבריו:

פרק טו

הלכה א

לפיכך בני העיר. נ"ב אבל אחד מקרובי בעלי העיר יכול להעיד, ול"ד להההיא דקרובי הערב דאינם יכולים להעיד ללוה דהתם על פי עדותם מתחייב הערב אבל הכא אינו מעיד לקרובו כלל אלא ממילא מטיא להו הנאה. כך למדתי מפירש"י בפ' ז"ב גבי אשת חורגו יע"ש (דף כ"ח):